

være nødvendigt at gaa til andre Ordninger, og jeg kan navnlig ikke være enig med det ærede Medlem i, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal i nogen Maade berører Spørgsmaalet om, hvad der er eller burde være gjort af det ærede Medlems Efterfølger som Minister i Spørgsmaalet om Statens Tjenestemænds Forhold til Staten.

Jeg skal derefter vende mig til de Ændringsforslag, som er fremkommet fra Finansudvalget i Udvalgets ellefte Time, eller man skal maaske snarere sige 23de Time, lige før Udløbet af dets sidste Døgn, nemlig de Ændringsforslag, som vedrører en Række af Ministeren paatænkte Besparelser indenfor Statsbanerne, og i nogen Forbindelse hermed staar ogsaa de Ændringsforslag under Nr. 76 og 79, som er stillet paa Grund af Sammenslutningen af Post- og Telegrafvæsenet.

Med Hensyn til disse Ændringsforslag foreligger der for Finansudvalget kun en ganske kort skriftlig Motivering, og dernæst et Samraad med Ministeren, hvori han har fremsat forskellige Udtalelser og besvaret nogle Spørgsmaal. Den skriftlige Udtalelse lyder saaledes: „Ved Gennemførelsen i en nærmere Fremtid af en Række Foranstaltninger af Beparende Karakter, herunder bl. a. Indførelse af ændrede Tjenestetidsregler; Eenmandsbetjening af Rangermaskiner, Indskrænkning af Lokomotivernes Reservetjeneste, Inddragelse og Ændring af Bevogtning af Overkørsler, Nedsættelse af Betalingen for saadan Bevogtning m. v., paaregner man paa Statsbanernes Driftsbudget at kunne opnaa en Udgiftsnedgang, der for indeværende Finansaar anslaaes til i alt 2 280 500 Kr., skønmæssigt fordelt saaledes paa de forskellige Konti som nedenfor nærmere angivet.“ Disse Konti er dem, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har omtalt, en 15—16 forskellige Konti.

Det vil ses af den Beskrivelse, som er forelagt, at den i Virkeligheden kun siger, at der vil ske en Gennemførelse af forskellige Foranstaltninger, og at disse vil medføre saa og saa store Besparelser. Der er derfor noget ejendommeligt ved disse Ændringsforslag, som i Virkeligheden havde gjort det naturligere — da de regner med noget, som vil komme —, at de havde fundet Udtryk paa Tillægsbevillingsloven, thi saa vilde den have udtrykt det, som Ministeren har sagt i Udvalget, og som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har citeret: at de Besparelser, som Ministeren her agter at foretage, ligger under hans Myndighed; det, han ved Ændringsforslagene formelt søger

af Rigsdagen, er derfor kun, at Rigsdagen skal opføre det finansielle Resultat af Beslutninger, som han efter sin Mening er beføjet til at tage. Men naar disse Ændringsforslag stilles her, forinden Ministeren i Henhold til den af ham antagne Beføjelse har gennemført Besparelserne, vil jo Forhandlingen og den eventuelle Afstemning om disse Ændringsforslag ikke kunne indskrænkes til at være den formelle Godkendelse af Resultatet udtrykt i Summer, men vil tillige komme til at virke som en Tilslutning til selve det Arbejde, som Ministeren agter at gennemføre.

Det er rigtigt blevet pointeret af det ærede Medlem Hr. Stauning, som var den første af de socialdemokratiske Medlemmer, som tog Ordet i denne Sag, at det finansielle Resultat af Love, der er vedtaget, maa Rigsdagen godkende og optage paa Finansloven, uanset om man har været for eller imod Lovene, og derfor stemmer jo ogsaa Socialdemokraterne og vi for hele det finansielle Resultat af Tjenestemandsløven og af andre Love, som vi ikke har været med til at godkende, den Gang der var Spørgsmaal om Lovgivningsmagts Tilslutning til dem. Men i disse Ændringsforslag her sammenblandes de to Ting: Godkendelsen af det finansielle Resultat og Godkendelsen af selve Foranstaltningen, paa en ret ejendommelig Maade.

Nu skal jeg paa ingen Maade bebrejde Ministeren, at han har lagt Sagen frem for Rigsdagen og for Finansudvalget; det har selvfølgelig sin Betydning, at Spørgsmaalet bliver kendt for Rigsdagen, og at Rigsdagen kan tage Stilling dertil, men idet Ministeren gør dette, nødsages han ogsaa til at tage Hensyn til, hvad der paa Rigsdagen maatte blive gennemført angaaende det, som han efter sin Mening havde kunnet gøre efter egen Beføjelse uden at henvende sig til Rigsdagen. Dette har dog ikke været Ministerens Mening, thi saa havde han jo ikke truffet Foranstaltningerne, forinden denne Forhandling foregik, og saa vidt jeg ved, har Ministeren udgivet de forskellige Bestemmelser om Ændring i Tjenestetidsreglerne den samme Dag, eller Dagen forinden Forhandlingen om dette Spørgsmaal begyndte her paa Rigsdagen.

Men dernæst ligger Sagen saaledes, at det er aldeles utilstrækkeligt oplyst for Rigsdagen, hvad det egentlig er, der skal ske. Hvis man i Almindelighed skal tage Standpunkt til det Spørgsmaal, om der indenfor den store Virksomhed, som Statsbanerne er, skal være saa mange Tjenestemænd, som der er Brug for, og heller ikke